

บทที่ 4

บริบทของสถานศึกษา สถานประกอบการ และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการในการพัฒนาศักยภาพด้านศิลปะของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขางานจิตรศิลป์ สาขาวิชาศิลปกรรม แขนงจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ เป็นการศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการเพื่อศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการในการพัฒนาศักยภาพด้านศิลปะของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และศึกษาแนวทางการส่งเสริมศักยภาพด้านศิลปะที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา และสถานประกอบการด้านศิลปะ โดยมีหลักการสำคัญคือ เป็นการพัฒนาศักยภาพทางด้านศิลปะ ซึ่งจะเป็นการวางรากฐานในด้านของความรู้และทักษะของผู้เรียนในการนำไปใช้ เพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหรือเพื่อนำไปใช้ประกอบอาชีพทางด้านศิลปะ ผู้วิจัยจึงเลือกวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลาและสถานประกอบการทางด้านศิลปะ โดยผู้ให้ข้อมูลหลักที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกตามหลักการเลือกเชิงทฤษฎี (Theoretical Sampling) ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง ครู อาจารย์ ผู้เรียน และผู้ปกครอง ในส่วนข้อมูลของสถานศึกษากับสถานประกอบการด้านศิลปะที่เกี่ยวข้องจะนำมาวิเคราะห์เป็นปรากฏการณ์จริงในพื้นที่ที่ศึกษา โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ระดับลึก (Indepth Interview) และการจัดการประชุมวิพากษ์ทั้งหมดจำนวน 2 ครั้ง ดังนั้นจึงมีผลของการศึกษา ดังนี้

ความเป็นมาของสถานศึกษา

วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 กันยายน พ.ศ.2481มีชื่อว่า “โรงเรียนช่างตัดเย็บเสื้อผ้าสงขลา” สังกัดกรมวิชาการ กระทรวงธรรมการโดยรับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่4 เข้าเรียนวิชาแผนกช่างเย็บเสื้อผ้า แผนกช่างทอผ้า พ.ศ.2490 เปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนการช่างสตรีสงขลา” สังกัดกองโรงเรียนการช่างกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนแผนกการช่างสตรีเพียงแผนกเดียวและเรียกชื่อระดับชั้นว่ามัธยมอาชีวศึกษาตอนต้นรับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่4 เข้าเรียน พ.ศ.2516 เปลี่ยนชื่อใหม่เป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาสงขลา พ.ศ.2519 ได้รับการพัฒนาปรับปรุงและยกฐานะเป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา วิทยาเขต 2 โดยรวมกับโรงเรียนเทคนิคสงขลาซึ่งเป็นวิทยาเขต 1 ต่อมาปี 2522 แยกจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา

วิทยาเขต 2 มาเป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ซึ่งตั้งอยู่เลขที่ 74 ถนนรามวิถี อำเภอเมือง จังหวัดสงขลาในที่ราชพัสดุ จำนวน 7 ไร่ 6.8 ตารางวา และในปี 2518 ได้ขอใช้ที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทยจำนวน 4 ไร่ 1 งาน 50 ตารางวา รวมทั้งหมด 11 ไร่ 1 งาน 56.8 ตารางวาและต่อมา ในปี 2541 ได้เปิด “วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา สาขาสิงหนคร รัตนประธานราษฎร์นิก” ขึ้นที่ตำบลม่วงงาม อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

การจัดการเรียนการสอนสู่ระบบทวิภาคี DVT (Dual Vocational Training)

การจัดการศึกษาที่ได้ผลดีทั้งตัวผู้เรียนและสถานประกอบการ จำเป็นต้องจัดในรูปแบบของความร่วมมือกับสถานประกอบการ (Co-operative Education & Training) ความร่วมมือดังกล่าวสามารถจัดได้ในหลายรูปแบบ และรูปแบบที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ได้แก่การจัดในระบบทวิภาคี (Dual Vocational Training – D.V.T.) ดังนี้

หลักการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

1. เกิดจากความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการตามความต้องการของสถานประกอบการ
2. นักเรียนนักศึกษาจะเป็นคนของสถานประกอบการซึ่งสถานประกอบการเป็นผู้รับสมัครและคัดเลือกเอง หรืออาจทำร่วมกับสถานศึกษา
3. หลักสูตรที่ใช้จะต้องได้รับความเห็นชอบจากทั้งสองฝ่าย (สถานศึกษาและสถานประกอบการร่วมกันจัดทำหลักสูตร)
4. โดยทั่วไปหลักสูตรนี้จะใช้เวลาในการเรียนและปฏิบัติระดับ ปวช. 3 ปี และระดับ ปวส. 2 ปี
5. สถานศึกษามีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการสอนวิชาภาคทฤษฎีและปฏิบัติเริ่มต้น ส่วนสถานประกอบการจะดูแลรับผิดชอบในการฝึกภาคปฏิบัติวิชาชีพเฉพาะตามหลักสูตร ซึ่งระยะเวลาเรียนและฝึกอบรมส่วนใหญ่จะอยู่ในสถานประกอบการ
6. นักเรียน นักศึกษาจะต้องทำข้อตกลงการฝึกอาชีพกับสถานประกอบการ และสำเนาให้สถานศึกษาทราบด้วย
7. ในระหว่างการศึกษาอบรม จะต้องมิสมุद्रายงานผลการศึกษาประจำตัว ซึ่งจัดทำโดยนักเรียนนักศึกษาเอง แต่ครูผู้สอนจากสถานศึกษาและครูฝึกจากสถานประกอบการจะต้องร่วมกันพิจารณาผล
8. การปฏิบัติงานให้เป็นไปตามหลักสูตร ซึ่งสถานศึกษาและสถานประกอบการได้เห็นชอบร่วมกันตั้งแต่ต้น

9. เมื่อสิ้นสุดการศึกษาอบรมตามหลักสูตรแล้ว นักเรียน นักศึกษา จะต้องผ่านการทดสอบและประเมินผล ด้วยข้อสอบของคณะกรรมการร่วมของสถานศึกษาและสถานประกอบการ

10. เมื่อสำเร็จการศึกษาอบรม จะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และประกาศนียบัตรรับรองความสามารถ จากสถานประกอบการ หรือสมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย

ผลที่จะได้รับจากการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

จากการที่สถานศึกษารับภาระเพียงการสอนทฤษฎี และปฏิบัติเบื้องต้นเท่านั้น ทำให้ขยายการรับนักเรียน นักศึกษา ได้มากขึ้น ส่วนการฝึกปฏิบัติที่สถานประกอบการรับผิดชอบจะมีผลให้นักเรียน นักศึกษา มีคุณภาพตรงตามความต้องการของสถานประกอบการอย่างแท้จริงและการที่สถานประกอบการต้องรับผิดชอบการฝึกปฏิบัติจะช่วยให้เกิดการปรับปรุงบุคลากรระบบงานและเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ซึ่งจะเกิดผลดีต่อการดำเนินงานของสถานประกอบการเอง และในระยะ 3 ปีที่รับนักเรียนในระดับ ปวช. และ 2 ปีที่รับนักเรียนระดับ ปวส. เข้าฝึกงาน สถานประกอบการจะสามารถใช้ประโยชน์จากทักษะและประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้นของนักเรียน นักศึกษาซึ่งจะเกิดความเชื่อมั่นและผูกพันกับสถานประกอบการ มากกว่าการรับนักเรียน นักศึกษาในระบบอื่นๆ เข้าทำงาน และก่อให้เกิดความร่วมมือประสานสัมพันธ์อย่างมีระบบทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างสถานประกอบการและสถานศึกษา ซึ่งอาจนำไปเพิ่มประสิทธิภาพของการพัฒนากำลังคนและการพัฒนาในด้านอื่นอีกต่อไป

การจัดการเรียนการสอนระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ

การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบของความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ (Co-operative Education & Training) ความร่วมมือดังกล่าวสามารถจัดได้ในหลายรูปแบบ รูปแบบที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ได้แก่การจัดในระบบทวิภาคี (Dual Vocational Training – D.V.T.) ซึ่งมีรายละเอียดสำคัญ ดังนี้

1. สถานศึกษา

- 1.1 จัดสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเบื้องต้นให้กับนักเรียน
- 1.2 ลงทะเบียนรายวิชาของผู้เรียนตลอดหลักสูตร
- 1.3 ประเมินผลวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติร่วมกับสถานประกอบการ
- 1.4 ควบคุมดูแลให้การเรียนการสอนดำเนินไปตามเกณฑ์ และข้อตกลงระหว่าง

สถานศึกษา กับสถานประกอบการอย่างเคร่งครัด

- 1.5 ออกประกาศนียบัตรรับรองให้ผู้สำเร็จการศึกษา
- 1.6 จัดทำแผนการเรียนร่วมกับสถานประกอบการ
- 1.7 จัดครู อาจารย์ นิเทศการฝึกอาชีพในสถานประกอบการ
- 1.8 จัดฝึกอาชีพเพิ่มเติม ให้นักเรียน นักศึกษา ในส่วนที่สถานประกอบการไม่สามารถจัดการฝึกได้
- 1.9 อบรมครูฝึกให้กับสถานประกอบการ เพื่อให้สามารถควบคุมดูแลและฝึกนักเรียน นักศึกษา ให้ได้ผลตามหลักสูตรและประเมินผลโครงการร่วมกับสถานประกอบการ
- 1.10 ร่วมกับสถานประกอบการในการรับนักเรียน นักศึกษา ปฐมนิเทศนักเรียนก่อนเข้าเรียน และปัจฉิมนิเทศก่อนจบหลักสูตร
- 1.11 จัดสวัสดิการต่างๆให้แก่นักเรียน นักศึกษา ในระบบนี้ตามความเหมาะสม
2. สถานประกอบการ
 - 2.1 ให้มีผู้รับผิดชอบ (ครูฝึก) ควบคุมดูแลการฝึกในสถานประกอบการ รวมทั้งจัดวัสดุอุปกรณ์การฝึกให้สอดคล้องกับหลักสูตร
 - 2.2 ควรจ่ายค่าตอบแทนให้นักเรียน นักศึกษา ตามอัตราที่สถานประกอบการตกลงไว้
 - 2.3 ควรจัดสวัสดิการต่างๆตามความเหมาะสม
 - 2.4 จัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของนักเรียน นักศึกษา ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษาและสถานประกอบการกำหนดร่วมกัน
 - 2.5 ออกประกาศนียบัตรรับรองความสามารถให้แก่นักเรียน นักศึกษาที่ผ่านการประเมินผลตามเกณฑ์แล้ว
 - 2.6 รับสมัครนักเรียน นักศึกษา ตามเกณฑ์คุณสมบัติที่หลักสูตรกำหนด และตามจำนวนที่สถานประกอบการได้ตกลงร่วมกับสถานศึกษาเพื่อเข้ารับการฝึกตามหลักสูตร
 - 2.7 สถานประกอบการจะได้รับป้ายความร่วมมือ ตามโครงการของอาชีวศึกษา ติดต่อสถานประกอบการนั้นๆ
 - 2.8 สถานประกอบการจะต้องมีผู้ควบคุมการฝึกที่ทำหน้าที่ประสานงานกับสถานศึกษาและรับผิดชอบดูแลการฝึกอาชีพของนักเรียน นักศึกษาในสถานประกอบการ
 - 2.9 นักเรียน นักศึกษาที่จะพักการเรียน หรือพักการฝึกอาชีพ ต้องยื่นคำร้องเป็นรายลักษณะอักษรต่อสถานศึกษาหรือสถานประกอบการ โดยมีผู้ปกครองเป็นผู้รับรอง
 - 2.10 การฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการ ถือเกณฑ์ คือ ฝึกปฏิบัติไม่น้อยกว่า 60-80 ชั่วโมงต่อ 1 ภาคเรียน มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต และฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการให้ได้จำนวน

หน่วยกิต รวมทั้งหมดตามกำหนดไว้ในหลักสูตร ถ้าเวลาที่ใช้ฝึกมีค่ามากกว่าจำนวนหน่วยกิตที่กำหนด ให้ถือว่าเป็นการฝึกเพื่อเป็นประสบการณ์โดยไม่คิดหน่วยกิต

2.11 การประเมินผลเป็นการประเมินผลเป็นรายวิชาและมีการประเมินผลครั้งหลักสูตร (Interim) แล้วนำผลการประเมินครั้งหลักสูตร ร่วมกับการประเมินผลสิ้นสุดหลักสูตร

บริบทของสถานประกอบการด้านศิลปะและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ที่ตั้งและสภาพทั่วไปของสถานประกอบการด้านศิลปะ

สถานประกอบการด้านศิลปะที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ในการพัฒนาศักยภาพด้านศิลปะของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยมีตัวแทนสถานประกอบการต่างๆ จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ 1) ร้านจิตรกร 2) ร้านศิลป์จิรา 3) ร้าน The Art Studio 4) ร้านบรรลือการพิมพ์ ซึ่งเป็นสถานประกอบการทั้งหมดที่เข้ามามีส่วนร่วมกับทางสถานศึกษา เพื่อค้นหาแนวทางของการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพด้านศิลปะของผู้เรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษาและสถานประกอบการด้านศิลปะ ซึ่งจะเป็นการวางรากฐานในด้านของความรู้และทักษะของผู้เรียนได้นำไปใช้ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือเพื่อนำไปใช้ประกอบอาชีพทางด้านศิลปะ ผู้วิจัยจึงได้รับข้อมูลสำคัญจากการรวบรวมข้อมูลของการสัมภาษณ์ระดับลึกสถานประกอบการด้านศิลปะพร้อมทั้งจัดกลุ่มสนทนาร่วมกับสถานประกอบการด้านศิลปะและผู้ปกครองของผู้เรียน โดยมีรายละเอียดข้อมูลสำคัญของสถานประกอบการด้านศิลปะแต่ละแห่ง ดังนี้

สถานประกอบการด้านศิลปะแห่งแรก ได้แก่ ร้านจิตรกร ซึ่งผู้วิจัยได้รับข้อมูลสำคัญจากผู้ประกอบการ ดังนี้ ปัจจุบันสถานประกอบการแห่งนี้ตั้งอยู่ เลขที่ 247 ถนนสามชัย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110 เดิมทีสถานประกอบการแห่งนี้ได้มีชื่อว่า “ร้านจิตรกรภาคใต้” ซึ่งมีคุณสนชัยสุวรรณวงศ์ เป็นเจ้าของสถานประกอบการด้านศิลปะแห่งนี้ จากข้อมูลของประวัติการศึกษาและการทำงาน คุณสนชัย สุวรรณวงศ์ ได้จบการศึกษาในระดับชั้นป.4 คุณพ่อและคุณแม่ได้ส่งให้ศึกษาต่อแต่ด้วยความชื่นชอบและหลงใหลในงานศิลปะเป็นอย่างมากจนผู้ปกครองได้เล็งเห็นถึงความตั้งใจของบุตรจึงได้นำคุณสนชัย สุวรรณวงศ์ ไปฝากฝังกับอาจารย์บุญธรรม บุญเทพ ซึ่งเป็นศิษย์ของ ครูเหม เวชกร และครูเหม เวชกร ก็ได้ครอบมือ เพื่อเป็นสิริมงคลในหน้าที่การทำงาน และได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และทักษะทางด้านศิลปะในเวลาต่อมาจนได้เข้ามาฝึกฝนหัดเขียนภาพที่สมาคมจิตรกรภาคใต้ ของอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาจนเกิดความชำนาญ

ในด้านของทัศนศิลป์ ต่อจากนั้นอาจารย์บุญธรรม บุญเทพ ก็ได้ย้ายไปอยู่ที่พัทยา จากนั้นคุณสนชัย สุวรรณวงศ์ ผู้เป็นศิษย์ก็ได้รับช่วงต่อและได้เปิดสถานประกอบการ (ร้านจิตรกรภาคใต้) แห่งนี้ขึ้นในเวลาต่อมา และให้ความสำคัญต่อด้านศิลปะจึงได้ทุ่มเททั้งทุนทรัพย์ แรงกาย แรงใจ เพื่องานศิลปะในการอนุรักษ์และส่งเสริมงานทางด้านศิลปะจึงได้สร้างสรรค์ผลงานทางด้านจิตรกรรมอย่างต่อเนื่องจนมีผลงานทางด้านจิตรกรรมที่สร้างชื่อเสียง อาทิเช่น รูปจิตรกรรมฝาผนังในอุโบสถวัดมงคลเทพาราม (วัดปากน้ำ) จิตรกรรมฝาผนังในอารามแก้ววัดถาวร พระบรมฉายาลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช และพระบรมฉายาลักษณ์ของ สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถท่าพระองค์จริง และผลงานด้านจิตรกรรมที่สำคัญอื่นๆ อีกเป็นจำนวนมาก แต่เนื่องเพราะคุณสนชัย สุวรรณวงศ์ได้เสียชีวิตลงนางวราภรณ์ สุวรรณวงศ์ผู้เป็นภรรยาจึงเป็นผู้สืบทอดดูแลบริหารสถานประกอบการด้านศิลปะแห่งต่อไป และได้เปลี่ยนชื่อสถานประกอบการแห่งนี้ใหม่เป็น “ร้านจิตรกร ” มาจนถึงปัจจุบัน

โดย คุณวราภรณ์ สุวรรณวงศ์ยังได้กล่าวถึงสภาพทั่วไปของร้านจิตรกรว่างานในร้านส่วนใหญ่แล้วจะเป็นงานจิตรกรรมภาพเขียนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีอยู่หลากหลายแนวด้วยกัน เช่น แนวภาพเขียนคนเหมือน แนวภาพเขียนธรรมชาติแบบหลากหลาย แนวภาพเขียนผลไม้แบบหลากหลาย แนวภาพเขียนสัตว์แบบหลากหลาย แนวภาพถึงนามธรรม และแนวจานแบบนามธรรม เป็นต้น คุณวราภรณ์ สุวรรณวงศ์ยังได้กล่าวถึงการผลิตผลงานภาพเขียนภายในร้านจะเป็นผลงานภาพเขียนของช่างเขียนประจำในร้านจิตรกร ซึ่งมีช่างเขียนประจำในร้านอยู่จำนวนทั้งหมด 3 คน ทำหน้าที่ผลิตผลงานของร้านในลักษณะหลากหลายแนว โดยงานส่วนใหญ่ที่ผลิตขึ้นจะส่วนใหญ่จะผ่านการแนะนำของคุณวราภรณ์ สุวรรณวงศ์เป็นส่วนใหญ่ที่จะแนะนำว่าผลงานที่ช่างเขียนได้สร้างสรรค์ขึ้นนั้นได้ตรงตามความต้องการของตลาดหรือไม่เพราะเนื่องจากการสร้างสรรค์ผลงานในแต่ละครั้งจะต้องคำนึงถึงสถานที่ตั้งของสถานประกอบการและรวมถึงความต้องการของผู้รับบริการเป็นหลักซึ่งมีกลุ่มลูกค้าที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นกลุ่มของคนในพื้นที่และนอกพื้นที่รวมถึงกลุ่มของลูกค้าชาวต่างประเทศที่เข้ามาพักผ่อนในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นบ่อยครั้ง ได้แก่ ชาวมาเลเซีย ชาวสิงคโปร์ เป็นต้น

สถานประกอบการด้านศิลปะแห่งที่สอง ได้แก่ ร้าน The Art Studio ซึ่งผู้วิจัยได้รับข้อมูลสำคัญจากผู้ประกอบการ ดังนี้ ปัจจุบันสถานประกอบการแห่งนี้ตั้งอยู่ เลขที่ 198/13 ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต 83150 ปัจจุบันสถานประกอบการด้านศิลปะแห่งนี้มี คุณสำเภา เสรีกุล เป็นผู้ดูแลบริหารงานในสถานประกอบการด้านศิลปะแห่งนี้ จากข้อมูลของประวัติการทำงานของคุณสำเภา เสรีกุล ได้ชื่นชมชอบงานศิลปะเป็นอย่างมากและได้เห็นผลงาน

ทางด้านศิลปะอย่างหลากหลาย จึงได้เลือกที่จะเดินสายทางด้านศิลปะอย่างจริงจังและได้ศึกษาหาความรู้ทางด้านศิลปะรวมถึงศึกษาหาความรู้ทางการบริหารจัดการภายในสถานประกอบการด้านศิลปะแห่งนี้อย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพและตรงตามต่อความต้องการของผู้รับบริการทั้งคนในประเทศและคนต่างประเทศได้เป็นอย่างดี และผู้ประกอบการก็ได้กล่าวถึง การบริหารจัดการภายในสถานประกอบการด้านศิลปะแห่งนี้ว่า สถานประกอบการแห่งนี้ตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 มาจนถึงปัจจุบันก็ประมาณ 10 ปี แล้วและได้กล่าวถึงช่างเขียนภาพภายในสถานประกอบการแห่งนี้ว่ามีจำนวนทั้งหมด 10 คน ซึ่งช่างเขียนภาพแต่ละคนจะมีหน้าที่เฉพาะในการสร้างสรรค์ผลงานภาพเขียนในแต่ละแนว เพื่อที่จะเน้นความถนัดของแต่ละคนในการสร้างภาพแต่ละแนวให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและผลงานภาพเขียนในร้านจะมีลักษณะที่หลากหลายในการเน้นจุดสนใจของลูกค้าซึ่งคือนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติโดยได้กล่าวถึงแหล่งการค้าของป่าตองอีกว่าเป็นชายหาดที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลกมีทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ต่างรู้จักหาดป่าตองเป็นอย่างดีหาดป่าตองมีแนวหาดที่สวยงามโค้งยาวนอกจากธรรมชาติของท้องทะเลแล้วหาดป่าตองยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ มากมายอาทิโรงแรมที่พัก ร้านอาหาร ร้านค้าต่างๆ ธนาคาร โรงพยาบาล และอีกมากมาย

นอกจากนั้นยามค่ำคืนของที่นี่ยังเป็นแหล่งบันเทิงที่ได้รับความนิยมมากที่สุดจนมีคำกล่าวว่า " ป่าตอง ชายหาดที่ไม่เคยหลับ " โดยเฉพาะในเขตซอยบางลาถือว่าเป็นแหล่งบันเทิงตลอดซอย และถนนบริเวณเลียบหาดจะมีร้านค้าขายของจำนวนมาก หาดป่าตองถือว่าเป็นสถานที่หนึ่งที่มีความหลากหลายให้นักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบได้เลือกตามรูปแบบตนเองหาดป่าตองตั้งอยู่ทางด้านตะวันตกของเกาะภูเก็ต ซึ่งจะเป็นโอกาสที่ดีในการพัฒนาผลิตผลงานทางศิลปะให้เป็นที่ประจักษ์แก่สายตาของนักท่องเที่ยวต่างชาติว่าคนไทยมีฝีมือไม่แพ้ชาติอื่นใด และงานศิลปะที่ช่างเขียนได้สร้างสรรค์ขึ้นนี้แสดงให้เห็นถึงคุณค่าของงานศิลปะที่ตรงต่อความต้องการของลูกค้า ทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ส่งผลต่อความต้องการทางด้านจิตใจ ซึ่งเป็นความต้องการทางความงามและความต้องการทางความเชื่อที่จะนำผลงานทางด้านศิลปะที่ช่างเขียนได้สร้างสรรค์ขึ้นนั้นมาประดับที่อยู่อาศัยจะทำให้เป็นตัวเสริมที่จะสร้างบรรยากาศให้น่าอยู่นอกจากนั้นจะเป็นการกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกให้ชุ่มฉ่ำไปกับการใช้ชีวิตได้เป็นอย่างดี

สถานประกอบการด้านศิลปะแห่งที่สาม ได้แก่ ร้านศิลปจิรา ซึ่งผู้วิจัยได้รับข้อมูลสำคัญจากผู้ประกอบการ ดังนี้ ปัจจุบันสถานประกอบการแห่งนี้ตั้งอยู่ เลขที่ 422 หมู่ที่ 2 ตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90110 ปัจจุบันสถานประกอบการด้านศิลปะแห่งนี้มี คุณจิราศักดิ์รุจิโก ไสยเป็นผู้ดูแลบริหารงานในสถานประกอบการด้านศิลปะแห่งนี้ จากข้อมูลของประวัติ

การศึกษาและการทำงานของ คุณจิราศักดิ์ รุจิโกไศย ได้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และได้กล่าวถึงสภาพทั่วไปของร้านศิลปะจิราว่าเริ่มก่อตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2544 ซึ่งภายในสถานประกอบการแห่งนี้จะเน้นในส่วนของการประติมากรรมมีทั้งประติมากรรมปูนต่ำ งานประติมากรรมปูนสูง และงานประติมากรรมลอยตัวในลักษณะหลากหลายประเภทด้วยกัน อาทิ เช่นงานประติมากรรมกระดาศ งานประติมากรรมหล่อปูนพลาสเตอร์ งานประติมากรรมหินทราย งานประติมากรรมปั้นปูนซีเมนต์ เป็นต้น โดยมีประติมากรในร้านศิลปะจิราจำนวนทั้งหมด 5 คน เป็นสร้างสรรค์ผลงานชิ้นซึ่งช่างในร้านนี้มีประสบการณ์ในด้านการทำงานมาแล้วกว่า 7 ปีและคุณจิราศักดิ์ รุจิโกไศย ยังได้กล่าวถึง การตลาดภายในร้านศิลปะจิราว่ามีศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคใต้ได้เข้ามาดูแลในเรื่องของการตลาดในการจัดส่งผลงานประติมากรรมของช่างในร้านศิลปะจิราและให้คำแนะนำในเรื่องของตลาดสินค้าที่ตรงต่อความต้องการของลูกค้าและยังได้กล่าวต่อไปว่าในของโครงสร้างการบริหารงานภายในร้านศิลปะจิราจะเน้นเป็นแบบเป็นกันเองเสมือนพี่น้องในการทำงานร่วมกัน

สถานประกอบการด้านศิลปะแห่งนี้ ได้แก่ ร้านบรรลือการพิมพ์ ซึ่งผู้วิจัยได้รับข้อมูลสำคัญจากผู้ประกอบการ ดังนี้ ปัจจุบันสถานประกอบการแห่งนี้ตั้งอยู่ เลขที่ 310 ถนนสังข์กุล ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110 ปัจจุบันคุณบัญชา สมบูรณ์ เป็นผู้ดูแลบริหารงานในสถานประกอบการด้านศิลปะแห่งนี้ ซึ่งข้อมูลของประวัติการศึกษาและการทำงานของคุณบัญชา สมบูรณ์ ได้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยได้กล่าวถึงสภาพทั่วไปของสถานประกอบการแห่งนี้ว่าจะเน้นไปในส่วนของการบริการด้านต่างๆ ที่หลากหลาย อาทิเช่นสื่อสิ่งพิมพ์ทุกชนิด สื่อโฆษณา โปสเตอร์ โบปลิว โบรชัวร์ แผ่นพับ ปฏิทิน งานเลือกตั้ง นามบัตร งานพิมพ์ไวเนลขนาดใหญ่ งานป้ายทุกชนิด ตรายาง การ์ดแต่งงาน เคลือบบัตร งานถ่ายเอกสาร ซึ่งช่างที่เข้ามาทำงานในร้านแห่งนี้ก็มีอยู่ 3 คน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วก็จะจะมีประสบการณ์ในด้านของการทำงานกว่าสิบปีที่มีความถนัดในแต่ละด้านแตกต่างกันออกไป โดยช่างในร้านก็จะมีหน้าที่เป็นการเฉพาะในแต่ละด้านแตกต่างกันออกไปแล้วแต่ความถนัดของแต่ละคน และผู้ประกอบการยังได้กล่าวถึงสภาพทั่วไปภายในร้านว่าสถานประกอบการแห่งนี้ได้ให้ความสำคัญกับลูกค้าเป็นพิเศษในเรื่องของความพึงพอใจของผู้รับบริการเป็นอันดับแรก เพราะถ้าลูกค้าพึงพอใจก็จะส่งผลถึงชื่อเสียงของร้านเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นงานที่ผลิตจากร้านออกไปจะต้องเป็นงานที่มีคุณภาพเป็นสิ่งสำคัญ

จากการมีส่วนร่วมในการวิจัยครั้งนี้ทำให้เกิดความร่วมมือ และความไว้วางใจเชื่อใจกันในการระดมแนวคิดเพื่อร่วมกันค้นหาแนวทางในการพัฒนาศักยภาพด้านศิลปะของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำเสนอในบทที่ 5 ต่อไป